

Arrest

nr. 171 498 van 7 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 24 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 19 februari 2016.

1.3. Op 25 februari 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 februari 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van de regio Masagaweyn, district El Dher, provincie Galgaduud. U bent van Abgal- (<Hawiye) afkomst. In de periode augustus – september 2015 kreeg u problemen met Al Shabab, omdat u weigerde te huwen met een strijder. U was immers al gehuwd met A.(...) A.(...) R.(...) sinds 2014. Eerder was u gehuwd met en gescheiden van I.(...) A.(...) I.(...) O.(...), de vader van uw kinderen. Begin 2015 werd uw zus S.(...) vermoord omdat ze weigerde met een Al Shabab-strijder te huwen en uw broer A.(...) omdat hij gedwongen rekrutering geweigerd had. Toen u zelf weigerde, werd u meegenomen naar het politiekantoor in Masagaweyn, dat dienst deed als Al Shabab-kamp. U kon echter ontsnappen met de hulp van een man die gedwongen gerekruteerd was. Samen bereikten jullie Mogadishu. Daar verbleef u bij uw oom, maar u werd er telefonisch bedreigd. U besloot daarop het land te verlaten. Met het vliegtuig kwam u in Europa aan en u vroeg op 23 september 2015 asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.3). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente Somalische herkomst en nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U maakt uw herkomst niet aannemelijk, en dit op verschillende cruciale punten. Vooreerst heeft u opmerkelijk veel moeite met het opnoemen van uw clanlijn, u corrigeert zichzelf verschillende malen. U wordt gewezen op het feit dat het voor een Somaliër erg belangrijk is om zijn of haar clanlijn te kennen, de clan is nog steeds de basis van de Somalische maatschappij (zie informatie kopie administratief dossier), maar u heeft geen sluitende verklaring waarom u moeite hebt met het herinneren van uw clan (CGVS p.6-7). De clan is tevens streekgebonden in Somalië (zie informatie kopie administratief dossier), het feit dat u uw eigen clan niet goed kent doet dus een grote afbreuk aan uw claim op herkomst van Masagaweyn. Het CGVS bespreekt eerst uw eigen wereld. Gezien uw profiel van nomadenvrouw in de regio van Masagaweyn legt u enkele opmerkelijke verklaringen af. Zo verklaart u dat jullie nooit ver weg trokken, altijd enkel net buiten het dorp (CGVS p. 4, p.17). In een context van droogte en geweld is dit op zijn minst opmerkelijk te noemen, u wordt daar dan ook op gewezen (CGVS p.10-11), maar u verklaart gewoon dat uw vader dat zo wilde (CGVS p.10). Verder gaat u zelfs over tot de verklaring dat boeren nooit weg moeten vluchten, dat is iets voor mensen van de stad (CGVS p.17). Tevens, u kan amper uitleggen hoe een nomade met zijn vee omgaat hoewel dit jullie enige levensvoorziening is. U wordt er verschillende malen naar gevraagd (CGVS p.8-11), maar u raakt niet verder dan dat u en uw

moeder met de schapen op het platteland gingen 's ochtends en 's avonds terugkeerden (CGVS p.8). Daarbij kent u de prijs voor een schaap niet, u verklaart gewoon dat u daar niet over praatte (CGVS p.11). Aangezien de opbrengst van een schaap de basis van uw overleven vormt is dit niet aannemelijk. Verder kan u amper namen van waterputten opnoemen, of namen van plaatsen op het platteland waar u woonde (CGVS p. 11, p.17). Zo verklaart u dat er gewoon niets is (CGVS p.17). Het is niet aannemelijk dat u om te overleven, en zich te oriënteren niet op zijn minst eigen herkenningspunten kan opnoemen. U maakt ook allerminst aannemelijk dat u vijf jaar lang onder het bewind van Al Shabab geleefd heeft. Ten eerste, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) mogen vrouwen niet alleen reizen, laat staan elke dag alleen naar het platteland gaan met de schapen. U wordt hier verschillende keren mee geconfronteerd (CGVS p.20-21) maar u blijft er bij dat u eigenlijk nooit problemen kende met Al Shabab. U krijgt herhaaldelijk de kans om uw leven onder Al Shabab aannemelijk te maken. Zo wordt u gevraagd hoe het leven van een vrouw er uit ziet (CGVS p.23-24), maar u raakt niet verder dan dat u bedekt moest gaan en u verklaart dat u eigenlijk nooit problemen met Al Shabab heeft gehad (CGVS p.20-21). Erg vreemd is dit, Al Shabab had de absolute macht in uw dorp. U heeft namelijk het idee, en dit ná vijf jaar onder Al Shabab, dat u een gedwongen huwelijk zo maar kan weigeren. Dit is erg onaannemelijk voor een vrouw met uw profiel, ongeletterd, die jarenlang onderdrukt zou zijn geweest. Bovendien, u verklaart zelf dat uw broer vermoord werd begin 2015 omdat hij niet wou aansluiten bij Al Shabab en uw zus omdat ze niet wou meegaan in een gedwongen huwelijk met Al Shabab (CGVS p.12-13). Het is erg onaannemelijk dat u in die context zou weigeren om te huwen met een Al Shababstrijder. Verder, u huwde zelf twee keer, u wordt meerdere malen gevraagd om de traditionele huwelijksceremonie en scheidingsprocedure uit te leggen (CGVS p. 15, p. 24). U verklaart dan ook dat scheiden erg normaal is in Somalië, dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen voor een vrouw die heel haar leven doorbracht als nomade omringd door traditioneel-somalische moslims (zie kopie informatie administratief dossier). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u gehuwd was op het moment dat Al Shabab u wou meenemen voor een gedwongen huwelijk, daarom weigerde u (CGVS p.23-24). Echter er dient te worden opgemerkt dat u niets van persoonlijke informatie kan geven, nog over uw eerste echtgenoot, de vader van uw kinderen, nog over de tweede echtgenoot. Zo zegt u over uw eerste echtgenoot niet meer dan dat hij een 'gewoon normale man' en een 'schone' man (CGVS p. 15). U wordt er op gewezen dat het wel om de vader van uw kinderen gaat én dat u gescheiden bent, dus dat u wel wat meer informatie moet hebben (CGVS p.15-16, p.23-24), maar u raakt niet verder. Ook niet over uw tweede man, waarvan u zelf verklaarde dat hij tevens familie van u was (CGVS p.15-16, p.23-24). U maakt uw beide huwelijken, cruciaal in uw relaas, dus niet aannemelijk, hoewel u er uitgebreid de kans toe kreeg.

Tot slot, dV enige kennis die u heeft van uw regio lijkt ingestudeerd. Voor iemand die 26 jaar lang, enkel en alleen, het dorp Masagaweyn en omgeving kende, heeft u hoegenaamd geen doorleefde kennis over de sociopolitieke situatie. Telkens er wordt doorgevraagd kan u niets aanbrengen dat uw profiel moet ondersteunen. In uw dorp Masagaweyn en de regio zijn de laatste jaren, opvallende gebeurtenissen voorgevallen die u bij confrontatie niet kent. Het CGVS merkt op dat u uitgebreid de kans gekregen heeft om informatie over uw regio te verschaffen, vragen werden meermaals gesteld en geherformuleerd (CGVS p.17-20). Ten eerste heeft de Ethiopische luchtmacht Al Shabab in Masagaweyn in augustus 2015, kort vóór uw vertrek, nog gebombardeerd (zie informatie kopie administratief dossier). Het kan dus niet dat u niet op de hoogte bent van deze bombardementen. Echter, u beweert simpelweg dat dit nooit gebeurd is (CGVS p.21). Verder beweert u dat de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah nooit in Masagaweyn is geweest (CGVS p. 17-18). volgens de informatie van het CGVS heeft diezelfde militie in 2010 en 2012 in én rond Masagaweyn gevochten met Al Shabab (zie administratief dossier). U beweert dat het enkel om gevechten tussen de lokale bevolking en Al Shabab ging (CGVS p.17-18). U verklaart zelfs dat er enkel gevechten zijn geweest in 2010 (CGVS p.17). Wanneer u er op gewezen wordt dat Ahlu Sunna in het dorp aanwezig was, zegt u dat zij voor u de regering zijn. U krijgt dus de kans om informatie over hen te geven, maar u geeft toe dat u ze niet kent (CGVS p.20). Verder heeft u ook geen weet van de terechtstelling door Al Shabab van de burgemeester en viceburgemeester van Masagaweyn, tevens in 2010 (zie administratief dossier). U beweert dat de leiders gewoon gevlucht zijn en nog in leven zijn, volgens u is het simpelweg niet gebeurd (CGVS p.19). Het is onmogelijk dat u zoiets ingrijpend niet weet. Uw verklaring dat u een vrouw bent en daarom geen kennis heeft omdat u een vrouw bent die op het platteland woonde (CGVS p.19-21) is niet afdoende. Voor iemand die in het midden van het geweld woonde, wordt u er op gewezen dat u op zijn minst zaken moet horen (CGVS p.21), maar u blijft bij uw verklaringen. Echter, het meest opmerkelijk is het feit dat u geen weet heeft van de tsunami die uw regio zwaar trof in 2004 (CGVS p. 19). U verklaart zelf altijd gewoond te hebben in het gebied tussen Masagaweyn en de zee (CGVS p. 11,19,25). Tijdens het gehoor krijgt u de kans om over problemen met de zee te vertellen (CGVS p.17-19), u kan niets aanhalen, uiteindelijk wordt u er expliciet mee geconfronteerd, dat u een tsunami niet kan missen, maar u blijft er bij dat het niet gebeurd is (CGVS p. 19).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit dorp Masagaweyn in het district El Dher gelegen in de provincie Galgaduud en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 19 februari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoekster de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt zij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Bij aangetekend schrijven van 3 juni 2016 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: kopie van haar geboorteakte.

Ter zitting laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: haar 'originale' geboorteakte.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde recente Somalische herkomst en nationaliteit. Dit besluit steunt

inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij opmerkelijk veel moeite heeft met het opnoemen van haar clanlijn en zij zichzelf verschillende malen corrigeert, hetgeen een grote afbreuk doet aan haar claim op herkomst van Masagaweyn, (ii) zij gezien haar profiel van nomadenvrouw in de regio van Masagaweyn enkele opmerkelijke verklaringen aflegt, zoals dat zij nooit ver weg trokken, altijd enkel net buiten het dorp, hetgeen in een context van droogte en geweld op zijn minst opmerkelijk te noemen is, en dat boeren nooit weg moeten vluchten en dit iets voor mensen van de stad is, zij amper kan uitleggen hoe een nomade met zijn vee omgaat hoewel dit hun enige levensvoorziening is, zij de prijs voor een schaap niet kent, hetgeen niet aannemelijk is daar de opbrengst van een schaap de basis van haar overleven vormt en zij amper namen van waterputten of namen van plaatsen op het platteland waar zij woonde kan opnoemen, (iii) zij allerminst aannemelijk maakt dat zij vijf jaar lang onder het bewind van Al Shabab geleefd heeft, zoals wordt toegelicht, haar verklaring dat scheiden erg normaal is in Somalië op zijn minst opmerkelijk te noemen is voor een vrouw die heel haar leven doorbracht als nomade omringd door traditioneel-Somalische moslims en zij niets van persoonlijke informatie kan geven, noch over haar eerste echtgenoot, de vader van haar kinderen, noch over haar tweede echtgenoot zodat zij haar beide huwelijken niet aannemelijk maakt en (iv) de enige kennis die zij heeft van haar regio ingestudeerd lijkt en zij, voor iemand die 26 jaar lang enkel en alleen het dorp Masagaweyn en omgeving kende, hoegenaamd geen doorleefde kennis heeft over de socio-politieke situatie, zij in het bijzonder niet op de hoogte is van het feit dat de Ethiopische luchtmacht Al Shabab in Masagaweyn in augustus 2015, kort voor haar vertrek, nog gebombardeerd heeft en zij simpelweg beweert dat dit nooit gebeurd is, zij verder beweert dat de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah nooit in Masagaweyn is geweest terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze militie in 2010 en 2012 in en rond Masagaweyn gevochten heeft met Al Shabab, zij ook geen weet heeft van de terechtstelling door Al Shabab van de burgemeester en viceburgemeester van Masagaweyn in 2010 en zij beweert dat de leiders gewoon gevlucht zijn en nog in leven zijn, en zij evenmin weet heeft van de tsunami die haar regio zwaar trof in 2004 en zij erbij blijft dat dit niet gebeurd is.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 februari 2016 (CG nr. 1526250), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij/zij aantonen dat zijn/haar aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekster moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn/haar aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn/haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn/haar nationaliteit en zijn/haar werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn/haar verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn/haar nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn/haar gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn/haar werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoekster middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar zij ter verschoning van de vaststelling dat zij tijdens het gehoor opmerkelijk veel moeite had met het opnoemen van haar clanlijn en zij zichzelf meerdere malen corrigeerde, opwerpt dat zij erg gestresseerd, zenuwachtig en danig onder de indruk was van het gehoor, waardoor zij wat moeizamer op de vragen antwoordde en dat zij bovendien tijdens het gehoor aangaf zich niet zo goed te voelen en hoofdpijn te hebben, slaagt zij er niet in te overtuigen. De Raad benadrukt te dezen dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem/haar kan worden verwacht dat hij/zij bij machte is om een afdoende juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven. Elk gehoorgesprek brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress of emoties verzoekster zouden verhinderd hebben om duidelijke en correcte verklaringen af te leggen. Er kan overigens niet worden ingezien op welke wijze stress of hoofdpijn een verklaring zou kunnen bieden voor het gegeven dat verzoekster fouten maakte bij het opnoemen van haar eigen clanlijn. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing en zoals

blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is de clan immers nog steeds de basis van de Somalische maatschappij zodat redelijkerwijs mag worden verwacht dat verzoekster haar eigen clanlijn zonder problemen kan opnoemen. Dat zij hiertoe niet in staat bleek doet, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, in ernstige mate afbreuk aan haar claim op herkomst van Masagaweyn. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.6.2. In de mate verzoekster nog betoogt dat zij haar leefomgeving en haar clan wél kende en dat zij haar asielmotieven uitgebreid uiteenzette, waarna zij uitgebreid citeert uit het gehoorverslag, dat zij naar haar beste mogelijkheden heeft getracht om zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven, dat zij een ongeletterde en onderdrukte vrouw is, waardoor het niet vreemd is dat zij niet veel van de politieke situatie in haar dorp kent en dat de informatie die zij tijdens haar gehoor heeft gegeven ontegensprekelijk aantoont dat zij wel degelijk van Somalië afkomstig is, slaagt zij er voorts niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt als volgt: *“Gezien uw profiel van nomadenvrouw in de regio van Masagaweyn legt u enkele opmerkelijke verklaringen af. Zo verklaart u dat jullie nooit ver weg trokken, altijd enkel net buiten het dorp (CGVS p. 4, p.17). In een context van droogte en geweld is dit op zijn minst opmerkelijk te noemen, u wordt daar dan ook op gewezen (CGVS p.10-11), maar u verklaart gewoon dat uw vader dat zo wilde (CGVS p.10). Verder gaat u zelfs over tot de verklaring dat boeren nooit weg moeten vluchten, dat is iets voor mensen van de stad (CGVS p.17). Tevens, u kan amper uitleggen hoe een nomade met zijn vee omgaat hoewel dit jullie enige levensvoorziening is. U wordt er verschillende malen naar gevraagd (CGVS p.8-11), maar u raakt niet verder dan dat u en uw moeder met de schapen op het platteland gingen 's ochtends en 's avonds terugkeerden (CGVS p.8). Daarbij kent u de prijs voor een schaap niet, u verklaart gewoon dat u daar niet over praatte (CGVS p.11). Aangezien de opbrengst van een schaap de basis van uw overleven vormt is dit niet aannemelijk. Verder kan u amper namen van waterputten opnoemen, of namen van plaatsen op het platteland waar u woonde (CGVS p. 11, p.17). Zo verklaart u dat er gewoon niets is (CGVS p.17). Het is niet aannemelijk dat u om te overleven, en zich te oriënteren niet op zijn minst eigen herkenningspunten kan opnoemen. U maakt ook allerm minst aannemelijk dat u vijf jaar lang onder het bewind van Al Shabab geleefd heeft. Ten eerste, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) mogen vrouwen niet alleen reizen, laat staan elke dag alleen naar het platteland gaan met de schapen. U wordt hier verschillende keren mee geconfronteerd (CGVS p.20-21) maar u blijft er bij dat u eigenlijk nooit problemen kende met Al Shabab. U krijgt herhaaldelijk de kans om uw leven onder Al Shabab aannemelijk te maken. Zo wordt u gevraagd hoe het leven van een vrouw er uit ziet (CGVS p.23-24), maar u raakt niet verder dan dat u bedekt moest gaan en u verklaart dat u eigenlijk nooit problemen met Al Shabab heeft gehad (CGVS p.20-21). Erg vreemd is dit, Al Shabab had de absolute macht in uw dorp. U heeft namelijk het idee, en dit ná vijf jaar onder Al Shabab, dat u een gedwongen huwelijk zo maar kan weigeren. Dit is erg onaannemelijk voor een vrouw met uw profiel, ongeletterd, die jarenlang onderdrukt zou zijn geweest. Bovendien, u verklaart zelf dat uw broer vermoord werd begin 2015 omdat hij niet wou aansluiten bij Al Shabab en uw zus omdat ze niet wou meegaan in een gedwongen huwelijk met Al Shabab (CGVS p.12-13). Het is erg onaannemelijk dat u in die context zou weigeren om te huwen met een Al Shababstrijder. Verder, u huwde zelf twee keer, u wordt meerdere malen gevraagd om de traditionele huwelijksceremonie en scheidingsprocedure uit te leggen (CGVS p. 15, p. 24). U verklaart dan ook dat scheiden erg normaal is in Somalië, dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen voor een vrouw die heel haar leven doorbracht als nomade omringd door traditioneel-somalische moslims (zie kopie informatie administratief dossier). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u gehuwd was op het moment dat Al Shabab u wou meenemen voor een gedwongen huwelijk, daarom weigerde u (CGVS p.23-24). Echter er dient te worden opgemerkt dat u niets van persoonlijke informatie kan geven, nog over uw eerste echtgenoot, de vader van uw kinderen, nog over de tweede echtgenoot. Zo zegt u over uw eerste echtgenoot niet meer dan dat hij een 'gewoon normale man' en een 'schone' man (CGVS p. 15). U wordt er op gewezen dat het wel om de vader van uw kinderen gaat én dat u gescheiden bent, dus dat u wel wat meer informatie moet hebben (CGVS p.15-16, p.23-24), maar u raakt niet verder. Ook niet over uw tweede man, waarvan u zelf verklaarde dat hij tevens familie van u was (CGVS p.15-16, p.23-24). U maakt uw beide huwelijken, cruciaal in uw relaas, dus niet aannemelijk, hoewel u er uitgebreid de kans toe kreeg.*

Tot slot, dV enige kennis die u heeft van uw regio lijkt ingestudeerd. Voor iemand die 26 jaar lang, enkel en alleen, het dorp Masagaweyn en omgeving kende, heeft u hoegenaamd geen doorleefde kennis over de sociopolitieke situatie. Telkens er wordt doorgevraagd kan u niets aanbrengen dat uw profiel moet ondersteunen. In uw dorp Masagaweyn en de regio zijn de laatste jaren, opvallende gebeurtenissen voorgevallen die u bij confrontatie niet kent. Het CGVS merkt op dat u uitgebreid de kans gekregen heeft om informatie over uw regio te verschaffen, vragen werden meermaals gesteld en geherformuleerd (CGVS p.17-20). Ten eerste heeft de Ethiopische luchtmacht Al Shabab in

Masagaweyn in augustus 2015, kort vóór uw vertrek, nog gebombardeerd (zie informatie kopie administratief dossier). Het kan dus niet dat u niet op de hoogte bent van deze bombardementen. Echter, u beweert simpelweg dat dit nooit gebeurd is (CGVS p.21). Verder beweert u dat de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah nooit in Masagaweyn is geweest (CGVS p. 17-18). Volgens de informatie van het CGVS heeft diezelfde militie in 2010 en 2012 in én rond Masagaweyn gevochten met Al Shabab (zie administratief dossier). U beweert dat het enkel om gevechten tussen de lokale bevolking en Al Shabab ging (CGVS p.17-18). U verklaart zelfs dat er enkel gevechten zijn geweest in 2010 (CGVS p.17). Wanneer u er op gewezen wordt dat Ahlu Sunna in het dorp aanwezig was, zegt u dat zij voor u de regering zijn. U krijgt dus de kans om informatie over hen te geven, maar u geeft toe dat u ze niet kent (CGVS p.20). Verder heeft u ook geen weet van de terechtstelling door Al Shabab van de burgemeester en viceburgemeester van Masagaweyn, tevens in 2010 (zie administratief dossier). U beweert dat de leiders gewoon gevlucht zijn en nog in leven zijn, volgens u is het simpelweg niet gebeurd (CGVS p.19). Het is onmogelijk dat u zoiets ingrijpend niet weet. Uw verklaring dat u een vrouw bent en daarom geen kennis heeft omdat u een vrouw bent die op het platteland woonde (CGVS p.19-21) is niet afdoende. Voor iemand die in het midden van het geweld woonde, wordt u er op gewezen dat u op zijn minst zaken moet horen (CGVS p.21), maar u blijft bij uw verklaringen. Echter, het meest opmerkelijk is het feit dat u geen weet heeft van de tsunami die uw regio zwaar trof in 2004 (CGVS p. 19). U verklaart zelf altijd gewoond te hebben in het gebied tussen Masagaweyn en de zee (CGVS p. 11,19,25). Tijdens het gehoor krijgt u de kans om over problemen met de zee te vertellen (CGVS p.17-19), u kan niets aanhalen, uiteindelijk wordt u er expliciet mee geconfronteerd, dat u een tsunami niet kan missen, maar u blijft er bij dat het niet gebeurd is (CGVS p. 19).” Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit verzoeksters persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij, ook als ongeletterde vrouw, hiervan kennis zou hebben, *quon non*. Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat verzoekster haar Somalische nationaliteit en haar herkomst uit het dorp Masagaweyn in het district El Dher in de provincie Galgaduud niet aannemelijk maakt, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6.3. Waar verzoekster nog laakt dat het Commissariaat-generaal absoluut niet motiveert omtrent haar asielrelaas, dient te worden herhaald dat verzoekster, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Masagaweyn in het district El Dher in de provincie Galgaduud, Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden aangenomen.

2.6.4. Raad stelt vast dat verzoekster voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.6.5. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor zij evenmin aantoonde dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat zij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn

aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoekster niet de waarheid over haar werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. Verzoekster draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekster bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat zij mogelijk zou lopen.

2.6.6. De door verzoekster bijgebrachte geboorteakte is niet van dien aard om de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Vooreerst dient te dezen te worden opgemerkt dat het opmerkelijk moet worden geacht dat een officieel document, afgeleverd door de bevoegde Somalische autoriteiten, een fout tegen de Engelse grammatica bevat ("*This certificate is given to be used only purpose approved By law*"), vaststelling welke ernstige twijfels doet rijzen bij de authenticiteit van het stuk in kwestie. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoekster vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS